

MEDLEMSBLAD **FREM**
Boldklubben

NR. 6

JULI 1946

2. AARG.

BOLDKLUBBEN „FREM“S

60 AARS

1886

Jubilæum

17 JULI

1946

JUBILÆUMSNUMMER

TIAARET 1936 - 1946

Som Formand for Boldklubben „FREM“ er det faldet i min Lod at skrive nogle Ord om Klubbens Forhold i Anledning af 60 Aars Dagen som Supplement til Jubilæumsskriftet ved 50 Aars Dagen. Andre Medlemmer har velvilligst paataget sig andetsteds at berette om saavel de sportslige Resultater som om økonomiske og administrative Forhold i denne 10 Aars Periode, og lad mig straks slaa fast, at vor „store“ Formand, Julius Andersens Ord og Aand stadig har været Bestyrelsens Ledetraad. Arbejdet inden for den sportslige og øvrige Administration er vokset betydeligt siden Jul. Andersens Død, men der har stadig været velegnede Medlemmer, der har paataget sig de forskellige „Job“, og dette i Forbindelse med vore Aktives Interesse — og her navnlig 1. Hold — har bevirket, at Klubben har kunnet udføre et stort sportsligt Arbejde og skabt en Position saavel i „Højde“ som i Bredde, som vi kan være tilfreds med.

Min Forgænger, Aage Jensen, har sin store Andel heri og fortjener Medlemmernes Tak for veludført Arbejde — først som Næstformand fra 1928 og derefter fra 1939 som Formand til Marts 1943 og samtidig som Medlem af „Stævnet“ og af D.B.U.'s Forretningsudvalg, hvilket sidste Hverv han vedblivende varetager.

Jeg vil ogsaa sige Tak ikke alene til de Medlemmer, der har virket og virker i Klubbens Tjeneste, men ogsaa til Klubbens mange Spillere for den smukke Indsats i de 10 Aar.

Et Eksempel vil vise, hvor stærkt Klubben er vokset i Medlemstal:

1936: Antal Medlemmer: 958 (heraf aktive og Drengene: 428).

Hold i Turneringer: 13.

1946: Antal Medlemmer: 2736 (heraf aktive og Drengene: 730).

Hold i Turneringer: 17.

Til at lede „Yngre Afdeling“ havde vi i 1911, da jeg selv blev „Dreng-Medlem“ af Klubben, een Lærer, der under forrige Krig forøgedes til 2. Nu har vi 1 Amatør-Inspektør og 9 Instruktører.

Det var derfor paa høje Tid, at vi ved Kommunens og Idrætsparkens Velvilje i 1942 fik bedre Lokaler og Baneforhold i Valby Idrætspark, og skønt vi selv var i Stand til at yde en økonomisk Støtte ved Projektets Igangsættelse, har vi Grund til at bringe en varm Tak til Københavns Kommune og til Københavns Idrætspark.

At de „store Forhold“, som vi alle syntes, vi gik ind til dengang, allerede nu er ved at vise sig ikke at være saa store endda, kan ikke lates nogen, men det er kun glædeligt, at Interessen blandt Ungdommen har vist sig at over-

stige Forventningerne, og da der er Plads til fornøden Udvidelse, og vi kan forvente Lydhørhed hos de forannævnte Myndigheder om Støtte hertil, er der kun Grund til Tilfredshed.

Takket være vore forskellige 1. Holds gode Spil har vi kunnet glæde os ved stor Publikums-tilslutning, saaledes at vi ikke alene trods det stigende Omkostningsniveau har kunnet opretholde samme Kontingent for Aktive og Drengene som for mere end 35 Aar siden (Drengene betaler kun 2 Kr. halvvaarlig), men ogsaa har kunnet forøge Klubbens Reserver meget væsentligt. Det maa samtidig erindres, at Entreen til Fodboldkampene ogsaa er forblevet uændret.

Hvad det sportslige angaar, har dette Tiaar bragt særdeles smukke Resultater for Fodboldens Vedkommende, og for Seniores har Stillingen i Turneringerne været saaledes:

	1936-37	1937-38	1938-39	1939-40	1940-41
1. Hold:	2	2	5	5	1
2. Hold:	5	5	4	4	2
3. Hold:	3	1	2	7	1
4. Hold:	3	6	7	9	6
5. Hold:	4	5	udgaaet	2	4

	1941-42	1942-43	1943-44	1944-45	1945-46
1. Hold:	1	1	4	2	4
2. Hold:	3	3	1	2	1
3. Hold:	3	1	1	3	6
4. Hold:	5	7	3	6	8
5. Hold:	1	udgaaet	2	1	1
3. Hold B.:	8	9			

I Aarene 1940/41—1944/45 er for 1. Hold regnet med Placeringen i Kreds 3.

Hvad Fremtiden angaar stoler vi paa, at vor nye Træner, Captain R. C. Mountford's udmærkede Eivner, Energi og Viden vil give vort 1. Hold nye Impulser, og da han ogsaa vil tage sig af „Yngre Afdeling“ i Forbindelse med vore nuværende velegnede Lærerkrafter, har vi Lov til at vente, at denne store Afdeling vil kunne opfostre mange gode Seniores til Aflastning, naar Tiden hertil er inde.

Cricket-Interessen har derimod stadig været nedadgaaende, men i Jubilæumsaaret vil vi prøve at gøre et Fremstød, saaledes at vi forhaabentlig efterhaanden ogsaa kan komme med paa dette Omraade.

Vi har faaet en halv Snes nye Medlemmer fra Frederiksberg Cricket Club, der er stærkt interesseret, og da Mr. Mountford er Amatør i Cricket og derfor ogsaa kan deltage i Turneringerne, vil denne Tilgang sikkert stimulere Interessen ogsaa hos vore egne „Cricketer“, saa meget mere som Kampene nu endelig fortrinnsvis vil blive spillet som Aftenkampe. Den nu ved Lov indførte Week-end kan ogsaa kun gavne

Cricket, og jeg vil derfor bede vore Medlemmer se ud paa Banen, naar det i Pressen meddeles, at vort Cricket-Hold skal spille — det vil ogsaa gøre Lysten større hos de aktive.

Vi prøver samtidig at lade „Yngre Afdeling“ spille Cricket igen og haaber at kunne vække Lysten hos de unge til dette smukke Spil, saaledes at vi snart igen kan stille med et Juniorhold, thi ellers kommer vi ikke ind i bedre Forhold — Fornylse af Spillematerialet *maa der til*.

Lad os da haabe, at de kommende Aar — foreløbig kan vi sige 15 Aar til 75 Aars Jubilæet — maa bringe Boldklubben „FREM“ yderligere Fremgang blandt Drengene og Seniores, saaledes

at det, som Jul. Andersen altid fremhævede som vor Indsats Ideal og Maal: „at opdrage vor Ungdom til gode Idrætsmænd i Amatøraand til Gavn og Glæde for dem selv, for deres Klub og for det Samfund, vi alle tilhører, for Danmark“ igennem sportsligt Arbejde og Kammeratskab altid kan holdes i Ære inden for Boldklubben „FREM“.

*

10 AAR I DANSK FODBOLD

10 Aar lyder ikke af meget, men naar man i Erindringen vender tilbage til Aaret 1936 og i Hukommelsen prøver at opfriske Begivenhederne fra dengang, saa synes man, at det alligevel hører en fjern Fortid til. En af Aarsagerne er maaske de fem Aars Besættelse, der forekom som et Mareridt, som aldrig syntes at skulde faa Ende. — Trange Tider langsomt skrider — Husker De egentlig, hvad der skete i Aaret 1936? Det er svært nøjagtigt at erindre det, men som sportsinteresseret husker man i hvert Fald de olympiske Lege, der var det Aars altoverskyggende Idrætsbegivenhed. Men de fandt Sted i Skyggen af de politiske Begivenheder i Europa — Borgerkrigen i Spanien bl. a. — hvor man allerede anede den Tid af Agression og Vold, der Skridt for Skridt førte til Verdensbranden. Jeg erindrer fra det Aar en Artikel af afdøde Mr. Smile, alle Tiders bedste danske Sportsjournalist. Han sad paa sit Hotelværelse i Berlin og gjorde Resultatet af de olympiske Lege op, medens hans Tanker gik videre til de næste Lege, der skulde afholdes 4 Aar efter i Tokio. Han havde netop af danske Aviser erfaret om Borgerkrigen i Spanien, og medens Marchsange og Støvletramp fra Gaden lød ind til ham, spurgte han sig selv: „Vil der overhovedet blive olympiske Lege i Tokio i 1940?“ Han tvivlede allerede og fik Ret i sin Tvivl. Der blev ikke olympiske Lege i 1940, og der bliver vel ikke i en overskuelig Fremtid olympiske Lege i Tokio. Disse 10 Aars verdenspolitiske Begivenheder har ødelagt saa meget for Idrættens, at det vil tage mere end 10 Aar at genoprette det, og yderligere vil der gaa mange Aar, før *alle* Nationer igen frit kan møde hinanden i fredelig Sportskamp.

Og hvordan er saa disse 10 Aar gaaet herhjemme, nærmere betegnet indenfor dansk Fodbold i Almindelighed og vor Indsats i Danmarksturneringen i Særdeleshed?

Aaret 1936's Begivenhed i dansk Fodbold var Indførelsen af den dobbeltrækkende Danmarksturnering, d. v. s. den Turneringsordning, vi i Øjeblikket spiller efter. Aarene forinden havde Danmarksturneringen været enkeltrækket, og ved Siden af spillede vi i den københavnske Mesterrække. Det, at Danmarksturneringen var enkeltrækket, gav ikke lige Chancer til alle Hold, det kunde f. Eks. ske, at vi et Aar havde de to stærke jydskse Klubber paa Hjemmebane, medens et andet københavnsk Hold i samme Turnering havde dem paa Udebane. Et ulige Forhold i Kampen om Mesterskabet, som ikke virkede tilfredsstillende, og fra Efteraaret gik man altsaa over til den nye Ordning, medens man ophævede den københavnske Mesterrække.

Hvordan saa man nu paa denne dybtgaaende Reform dengang. Det er fristende at aftrykke to Udtalelser af to af Stævneklubbernes Formænd til Fodboldbogen inden Turneringens Start. Vor afdøde Formand, Julius Andersen, skrev:

Ved at gaa ind for den nye dobbelte Turnering med dens automatiske Op- og Nedrykning, med Ophævelse af K.B.U.'s Mesterrække, hvor der fandtes en vis Sikkerhed for de store københavnske Klubber, som er stærkt forpligtet i økonomisk Henseende, gik disse Klubber ind i en Risiko. Naar vi gik med til den nye Turnering, var det i Haabet om at skabe Interesse for og en mere retfærdig Ordning i vor Turneringsordning, hvorved bl. a. de ulige Rejseforhold blev rettet. Nogen Forbedring eller Forædling af Spillet kan den nye Ordning sikkert ikke bringe, dertil vil der blive for meget „fight“ — Kamp for Tilværelsen. —

B. 1903's afdøde Formand, Erhard Jensen, skrev:

Den nye Danmarksturnering er blevet hilst med Glæde og Tilfredshed af Presse og Publikum, medens nogle Klubber, f. Eks. 1903, har næret en vis Ængstelse ved den, fordi en Klub ubarmhjertigt kan rykkes ned i Division 2. Som Sportsmænd kan vi kun være tilfredse

med den nye Ordning, og vor Ængstelse er ogsaa kun begrundet i vort store Baneanlæg, der kræver saa mange Penge til Forrentning og Afdrag, at Klubbens Dødsdom bliver underskrevet den Dag, da vi maa rykke med i Division 2. At den nye Turnering vil stille større Krav til Spillerne og Klubberne, er der ingen Tvivl om, og lige saa sikker er jeg paa, at dansk Fodbold *ikke* vil blive renere og smukkere, tværtimod vil den blive mere robust. Aarsagen er let at finde; der vil i hver enkelt Kamp staa saa meget paa Spil, eet Point, ja, eet enkelt Maal kan betyde Nedrykning, saa der vil blive mere „fight“ i hver Kamp; dette vil stille større Krav til Fysik og Kondition, og det er sandsynligst, at dette vil gaa ud over Teknik og Elegance. Derimod tror jeg, at dansk Fodbold, Klubhold saavel som som Landshold, vil opnaa bedre Resultater mod Udlandet, fordi vi netop vil komme i en ganske anden Træning og derved opnaa en betydelig større Slagkraft end hidtil.

Som man altsaa kan se, er det ikke med de største Forventninger til Spillets Forædling, man gaar ind til den nye Ordning, og den er i det store Hele vel ogsaa udeblevet, selvom man tager Krigen og Besættelsen og de dermed følgende forringede Udviklingsmuligheder i Betragtning. Og den Fremgang, man ogsaa i store Kredse ventede for Provinsen er fuldkommen udeblevet. Tilgangen til Landsholdet af Provinsspillere holdt sig paa et beskedent Niveau, og nogle af de Spillere, man forsøgte, var deciderede Fejltagelser.

Med Hensyn til forbedret Kondition gennem den nye Turnering, har den heller ikke budt paa nogen Fornyelse, idet vore Resultater i Landskampene i Aarene op til 1940 ikke fremviste nogen forøget Slagkraft. Maalestokken er her Resultaterne mod Sverige, idet vi i 1937 vandt 2—1 i Stockholm, men tabte her i Byen 0—1 i 1938, og Aaret efter 1—4 i Stockholm, og Resultaterne i de andre Kampe ikke bød paa særlig flatterende Sejre for os. En Undtagelse var der dog; ved D.B.U.'s 50 Aars Jubilæum i 1939 opnaaedes et smukt Resultat i den nordiske Jubilæumsturnering, og her viste Landsholdet en ganske stærkt forbedret Kondition ved i en glimrende 2. Halvleg helt at udspille Norge i Finalen. Hertil maa bemærkes, at D.B.U. ved Engagementet af den engelske Træner Magner, der ledede Fællestræningen i nogle Uger før Kampene, havde bragt Spillerne i en usædvanlig god Kondition.

Krigsaarene unddrager sig Kritik med de Træningsmuligheder, der til Tider blev budt Spillerne; Spærretid, Mørklægning og Uro paa Gaderne var nogle af Aarsagerne til, at Træningen ikke kunde drives saa rationelt, som man kunde ønske. Spillet var undertiden under al Kritik, og til Tider forbavsende godt. Landskampene mod Sverige i 1941 og 43 her i Byen, hvor vi vandt henholdsvis 2—1 og 3—2, var de Lyspunkter, der lavede op i en Mørketid.

Hvordan Fremtiden for vore Landskampe vil blive, er ikke let at spaa om. Sverige synes i Øjeblikket en Hestelængde foran os og har en stor Stab af gode Spillere at vælge Landshold af, hvor vi har Kvaler med at finde 11 kvalifi-

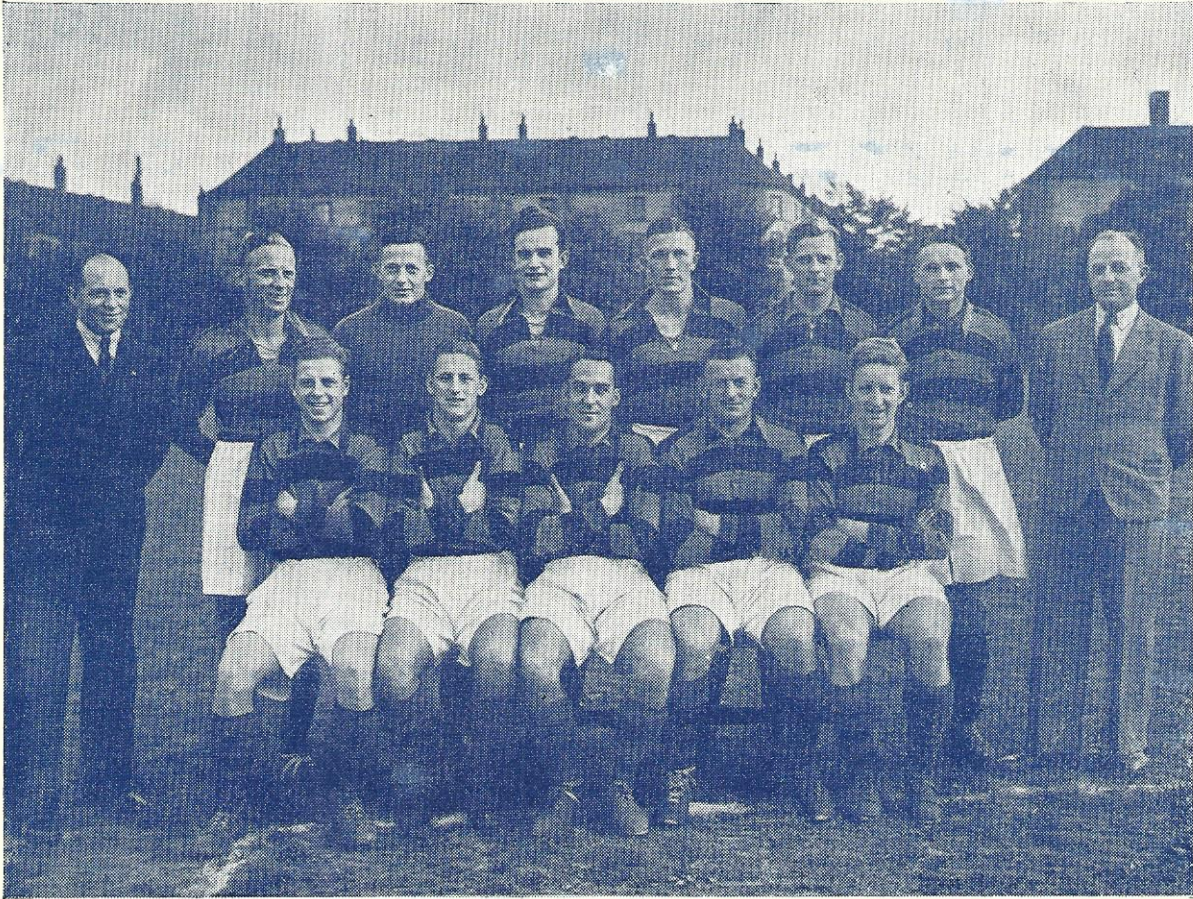
cerede. Norge og Finland er igen længere tilbage, men arbejder begge energisk paa at naa frem til Formen fra før Krigen. Herhjemme vil sikkert den nu genskabte regelmæssige Forbindelse med engelske professionelle Klubber atter føre til en Forædling af Spillet. Selvom Englænderne endnu er langt fra Standarden fra før Krigen, saa er der dog saa meget at lære hos dem, Boldbehandling, Finter og Positionsspil, at et regelmæssigt Besøg hvert Aar, maa føre til en Forbedring af vor Standard. Det er Kampe, som den R.A.F. spillede, vi skal have nogle flere af. Der var noget at lære; ikke alene for Holdets Modstandere, men ogsaa for alle, som saa det.

Og hvordan har saa vor Indsats i disse Aar været i Danmarksturneringen? En Gennemgang af Resultatlisterne virker tilfredsstillende. 2 Gange Vinder af Danmarksmesterskabet, 2 Gange Nr. 2, kun „kort Hoved“ efter Vinderen, 5 Gange i Pokalfinalen med 3 Sejre, foruden at vi i alle 5 Krigsturneringsaar som eneste Klub var med i Slutrunden, hvor vi to Gange paa Udebane blev slaaget paa Lodtrækning.

Ser man paa Holdet, der i Klubbens halvtredssindstyvende Aar vandt den sidste enkelt-rækkede Danmarksturnering og paa Holdet fra i Aar, er der skiftet ud paa 9 Pladser. Tilbage fra 1936 er kun Helm. Søbirk og Egon Sørensen, der spillede deres første Sæson paa 1. Hold det Aar. Mange Spillere har i disse Aar faaet Chansen for at spille sig ind paa Holdet, de fleste uden større Held, men dog har Holdet altid haft en god Stamme, en Blanding af ældre og yngre Spillere, der har formaaget at holde det i Toppen af dansk Fodbold.

Eksperimenterne med at finde frem til egnede Spillere har saaledes ikke kostet Holdet dets Slagkraft, selvom enkelte Pladser i Perioder har været svagt besat. Men saadan er det vel altid og vil altid være, at man har enkelte Pladser mindre godt besat. Hovedopgaven for Spilleudvalget har altid været, naar ældre Spillere skulde skiftes ud, at finde unge Spillere, der har Talent til og Chance for at blive faste 1. Holdspillere. Det var ikke altid, man havde unge, saa maatte man i disse Situationer som Nødhjælp klare sig igennem med ældre, men det var aldrig nogen Tilfredsstillelse.

Det er ydermere sjældent, at unge Spillere rykker lige fra Ynglingeholdet paa 1. Hold og slaar igennem med det samme, saaledes som Tilfældet var med Søbirk, der straks var en stor Gevinst, baade for 1. Hold og Landsholdet. Det sker tit, at disse Talenter maa igennem baade 2 og 3, ja flere Aar paa 2. Hold, inden de er modne til 1. Holdsfodbold. Af disse Tilfælde er vel Knud Larsens og Svend Frederiksens Eksempler de bedste i disse Aar. Begge maatte de gennem baade en 3. og 2. Holdstid, inden de blev modne til 1. Hold, og begge blev de endog meget værdifulde Spillere for vort Hold. Et andet Eksempel er Hans Colberg, der ogsaa maatte slide sig igennem alle vore Sekunda-Hold, inden han

Danmarksmester og Pokalvinder 1940/41

fik Chansen og blev fast Mand paa 1. Hold. Flere andre Eksempler kunde nævnes, men det vil føre for vidt. Jeg vil blot konstatere, at denne Udvikling ogsaa kan have sin Charme, idet man her har Beviset paa, at Flid og Ihærdighed ved den daglige Træning belønnes.

De Talenter, der gaar lige paa 1. Hold fra Ynglingeholdet, maa man som Regel have Taalmodighed med. Jeg husker saaledes, at Spilleudvalget, da Walter Christensen i sin Tid kom paa, fik tudet Ørene fulde om, at han kunde man da lige saa godt opgive, han blev aldrig til noget. For Retfærdighedens Skyld maa dog ogsaa nævnes, at det sker, at et af disse Talenter, efter nogen Tid paa 1. Hold uden Succes, maa tages ned paa 2. Hold for igen at finde „Fidusen“. En af Hovedaarsagerne har her været, at de stadig var i Voksenalderen og endnu var lidt for „hvalpede“ til at klare sig, og at en Tid paa 2. Hold saaledes kun kunde gavne. Holger Olsen har været et af de bedste Eksempler herpaa. I 1939 om Efteraaret havde vi imidlertid den Glæde at faa to Ynglinge paa 1. Hold, som ikke alene kunde holde sig der, men ogsaa begge kort efter fik Landskampnaalen. Det var Erling Sørensen og Johs. Fløger, og fra samme Hold stammer Holger Olsen og Leo Christiansen samt Kjeld Svanevig, der nu er vendt tilbage til os. Det er

sikkert et Særsyn, at saa mange fra et enkelt Hold bliver brugbare 1. Holdsspillere.

Den stadige Fornyelse, der er sket gradvis, og med en god Reservestab til Raadighed, har været Hovedaarsagen til, at Holdet stadig har kunnet holde sig i Toppen af dansk Fodbold og kunnet levere en god Portion Spillere til Landsholdet.

Af de sidste 10 Aar er det naturligt, at vi med særlig Glæde tænker paa Sæsonerne 1940—41 og 1943—44. Begge Sæsoner scorede en Dobbel-Succes, idet baade Danmarksmesterskabet og Pokalturneringen blev bragt hjem, og Holdets Spil laa i Særklasse. Det vilde være fristende at citere Bladenes Kritik fra dengang, men jeg vil nøjes med at minde om de store Dage i Foraaret 1944, da vi med en Maanedes Mellemrum vandt baade Pokalen og Mesterskabet i to dramatiske Finaler. Det vil sikkert erindres, at Fodboldinteressen paa det Tidspunkt havde naaet uanede Højder, og at Portene til Idrætsparken blev sprængt af Folk, der absolut ikke vilde gaa Glip af disse Kampe, saaledes at Idrætsparken var fyldt til Bristepunktet. Da vi yderligere samme Efteraar paany var i Pokalfinalen, hvor vi dog tabte til A.B., blev Aaret økonomisk en Rekord, der slog alle Rekorder. Holdet har ikke siden kunnet finde den Form igen, endskønt

Danmarksmester og Pokalvinder 1943/44

Mandskabet er næsten det samme, men vi har Lov til at haabe, at det sker i en ikke al for fjern Fremtid.

Hvordan Fremtiden ellers vil forme sig, er selvfølgelig yderst vanskeligt at forudsige, men naar jeg ser paa den store Tilgang til Ungdoms-afdelingen, og den Lyst og Interesse, der arbejdes med af Lederne af denne, samt gaar Holdene efter for at finde Emner til Afløsning paa 1. Hold, naar nogle af disse snart vil falde for „Aldersgrænsen“, saa er det med den største Fortrøstning, jeg ser Fremtiden i Møde. Der skulde for de kommende Aar være kvalificeret Afløsning nok til at holde os i Toppen af dansk Fodbold, og med de Lærerkraefter, der, nu er til

Raadighed, yderligere at bringe os i Spidsen igen. Dertil kræves imidlertid ogsaa et maalbevidst Arbejde af hver eneste Mand; at man samler sig om Trænerne og gaar ind paa, og følger hans Anvisninger, uden at skele til eventuelle egoistiske Fordele, men gør det for at gavne Holdet og Klubben. Endvidere, at man ikke lader sig slaa ud af Modgang, og lærer at kæmpe for at bevare en allerede vunden Fordel, saaledes at det ikke bliver en Vane at tabe, fordi vi, gennem et solidt Forspring, føler os sikre paa Sejren. Lad et Citat, let omskrevet, blive vort Motto for de kommende Aar: *Arbejde giver Træningen Indhold — Modgang er til for at overvindes og da staalsættes Karakteren.* Visk.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

5 Vinderhold i Drengefodbold

Vi har den Glæde at kunne præsentere de 5 raske Drengehold, der gjorde Jubilæumssæsonen til et Mærkeaar for Drengefodbolden. I 1919—20 vandt vor I og II Ynglinge, I, II og III Junior Turneringen, en Begivenhed, der markeredes ved Ophængningen af det „Stamtræ“, der nu hænger i vort Klubhus, og som er kendt af enhver, der har haft sin Gang i Klubben. I Kronen paa dette Træ er anbragt smaa Billeder af de Dreng, der dengang var med til at vinde de fem Turneringer, og i Stammen af Træet er Billeder af Lederne. Mange af Drengene fra denne gode Aargang kom senere til at spille en stor Rolle paa Seniorholdene, og vi haaber naturligvis, at det samme maa ske for de Dreng, der i Aar kan se tilbage paa et dygtigt udført Stykke Arbejde i Klubbens Tjeneste.

1. Dreng.		Points
Frem	16 Kampe 14 v 2 u 0 t	98—20 30
Fremad A.	16 „ 11 v 2 u 3 t	67—31 24

Som det vil ses paa Billedet, er det er homogent Hold. Spillerne er kraftige, ret store Dreng, og de spiller alle helt godt Fodbold. Holdets højre wing, Olaf Henriksen, har scoret 43 Maal af de 98, en Præstation der ikke bliver ringere, naar man fortæller, at hans Spil er udpræget uselvisk. Hans Spil er en fuldstændig Modsætning til hans ældre Broder Per's, hvis noget lade og arrogante Spillefacon slet ikke ligger for Olaf. Naar Fløjten lyder, er han i Gang, ingen Overflødheder, men frisk og effektiv, smittende for hans Holdkammerater. Alle Spillerne med Undtagelse af en eneste rykker nu op paa Juniorhold, og for dem alle gælder, at de ved Flid kan naa langt. Maaske skulde nævnes, at Holdets v. half, Willy Brøndum, i den nys afsluttede Jubilæumsturnering fik overrakt en smuk Sølvpokal, der af Nils Olsson, Malmö, var udsat til Stævnets bedste Drengespiller. Det var os en stor Glæde, at det netop blev ham, der fik Pokalen. Han spiller ualmindeligt fornuftigt, og da han tillige er en frisk og rask Dreng, der altid passer sin Træning, er det en fuldt fortjent Opmuntring for hans fine Indsats.

2. Dreng.		Points
Frem	16 K 13 2 1	77—12 28
Fremad A.	16 K 11 3 2	63—21 25

2. Dreng startede med at tabe den første Kamp, men fandt hurtigt Melodien og vandt Turneringen.

Holdet er en Blanding af store og smaa Dreng, og selv om det endnu kniber lidt for de mindste at klare sig mod de større Modstandere, har de alligevel vist saa gode Evner for Spillet, at man med Interesse maa følge deres videre Udvikling. Specielt synes jeg, at Forwardkæden fortjener Ros for deres Træningsiver og Kampglæde.

3. Dreng a.		Points
Frem	16 K 13 2 1	84—17 28
A. B.	16 K 12 2 2	57—10 26

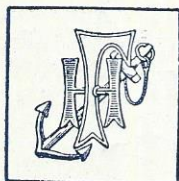
Her knab det, og naar vi skal være ærlige, var det da ogsaa ufortjent, at vi vandt Rækken, idet A.B.s Hold var klart bedre end vort, og vi var mere end heldige ved at klare uafgjort 2 Gange mod A.B. Før Kampenes sidste Turneringsdag stod baade A.B. og Fremad A. med Chancer for at vinde Rækken, men da vi slog K.B., og A.B. slog Fremad A., kom vi det ene Point foran, som sikrede os 1. Pladsen. Holdets Spil har været en Blanding paa godt og ondt, men Spillerne er ligesom de øvrige Hold gaaet ind for at vinde Rækken, hvilket altsaa ogsaa lykkedes.

4. Dreng.		Points
Frem	12 K 11 1 0	76—4 21
A. B. Fremad A. K. B.		14

Dette lille Hold har været morsomt at følge Sæsonen igennem. Holdet, der med en enkelt Undtagelse bestaar af ganske smaa Dreng, har periodevis spillet ualmindeligt pænt Fodbold, og det er ikke for meget sagt, at der knytttes store Forventninger til nogle af dem, der allerede nu kun 12 Aar gamle har fat i saa meget af det rigtige. Holdets Spil er et glimrende Bevis for, hvad der kan opnaas ved flittig Træning (4 af de syv Dreng, der i Aar faar Træningsnaalen for ikke at have forsømt en eneste Gang under Træningen, er fra 4. Hold). Det vilde være uretfærdigt at rose nogle for andre paa dette Hold. Alle har Chancer for at blive endog fine Boldspillere, og alle har de haft deres Andel i det meget flotte Resultat. Holdets v. innerwing, Egon Henriksen (yngste og desværre sidste Broder til Per og Olaf) er Topscorer med 21 Maal, men de øvrige i Forwardrækken er ikke langt efter.

3. Dreng b.		Points
Frem	13 K 12 0 1	82—2 24
1908	13 K 10 3 0	44—11 23

Her har det nemmeste Job været Maalmands-posten, idet vi i denne Række spiller mod noget svagere Hold. Vi anmelder Hold i denne Række for at give vore allermindste en Chance for at danne sig det rigtige Begreb om Spillet, hvilket de bedst gør sig ved til en Begyndelse at spille mod lidt svagere Hold. Da Kuldet jo i Aar var særdeles godt, var 3. b. jo ogsaa et godt Hold, der havde en meget fin Maalscore, og de 2 Maal, der blev scoret imod det, blev lavet i den sidste Kamp mod 1908, en Kamp vi tabte 1—2. At vi tabte den sidste Kamp, maa dog behøjes mig og ikke Drengene, idet jeg til den Kamp, (som ikke betød noget for Turneringens Udfald), gav

SYGEKASSEN

FREMTIDS HAAB

STATSANERKENDT

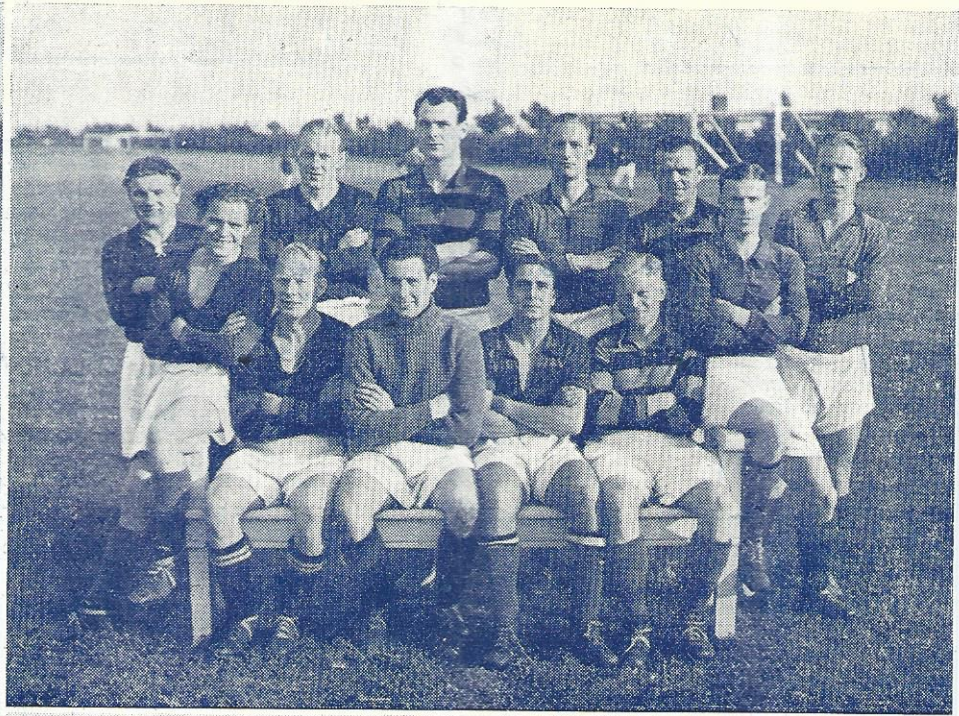
Hovedkontor: AABOULEVARD 38

Telefon: Central 4986

Ekspedition: 10-15, Lørdag 10-13 samt Fredag 16-18

AFDELINGSKONTORER I ALLE BYDELE

efter for et Par Drenges Bønner og satte dem paa Holdet, for at ogsaa de kunde faa en Kamp. Holdet kunde ikke klare 1908s Drengene, der viste sig at være et stærkt Hold, og vi maatte altsaa prøve, hvordan det er at tabe.

Vi naaede altsaa det Maal, vi havde sat os i Aar — at vinde samtlige Rækker. Naar det lykkedes, skyldes det i første Række, at det var et usædvanligt godt Kuld Drengene, og dernæst det store Arbejde, der var lagt i Træningen. De Erfaringer, vi har gjort i Aar med Træningen i Gymnastiksal, er saa indlysende, at Vintertræningen vil være et fast Led i Drengenes Fodbolduddannelse i Tiden fremover. Fremgangen i Drengenes tekniske Kunnen var mærkbar, for

nogles Vedkommende forbløffende, og vi skylder her at sige vort gamle Medlem Axel Byrval en varm Tak for hans Tilrettelæggelse af Vinterprogrammet, et Program, som uden Tvivl har været medvirkende til, at vi naaede vort Resultat. Hvad næste Aar vil bringe, ved vi ikke — og jeg er færdig med at være Spaamand — men vi agter at fortsætte med den Linie, vi har fulgt i Aar. At vinde Turneringer er ikke det afgørende, — det kan en snedig Træner gøre ved at flytte om paa Holdene, (en Fremgangsmaade, som man nogle Steder endnu ikke er vokset fra), det afgørende maa naturligvis være at lære Drengene saa meget som muligt i den Tid, man har dem. Med det Maal for Øje vil vi ogsaa gaa ind i Klubbens 61. Aar. K. L.

Til Billederne paa Midtersiderne

Af 17 deltagende Hold i den nys afsluttede Turnering vandt ikke mindre end 9 deres Række, altsaa godt og vel 50 %, et straalende Resultat, der vidner om godt Arbejde og glimrende Kammeratskab, og et Resultat, der sikkert vil komme til at staa som en Rekord, som næsten bliver umuligt at slaa.

Paa de forrige Sider bringer vi Dem Billederne af disse Hold, og nedenunder her vil De finde Navnene paa disse „Mestre“.

Øverst til venstre ses 1. Drengehold:

Bageste Rk. fra v.: Olaf Henriksen — Poul Hjorth — John Annemann — Kell Petersen — Henning Larsen.

Mellemste Rk. fra v.: Bent Madsen — Villy Brøndum — Erling Sigersen — Poul Jensen.

Forreste Rk. fra v.: Geert Hansen — Jørgen Larsen — Eiler Andersen.

Øverst i Midten ses 2. Senior:

Bageste Rk. fra v.: Erling Petersen — Bent Mørch — Ulf Østberg — Erling Sørensen — Henrik Pløger — Ejner Olsen.

Forreste Rk. fra v.: Jørgen Johansen — Gunnar Andersen — Torgun Juul Hansen — Leif Tønnesen — Helge Nielsen — Willy Scheel.

Øverst til højre ses 5. Senior:

Bageste Rk. fra v.: Vilh. Skousen — Ed. Lærke Søren Gamst — Henri Olsen — Vagn Lund — Albert Olsen.

Forreste Rk. fra v.: Fr. Christensen — Svend Pedersen — Jørgen Jensen — Aage Henriksen — Knud Sørensen — Arne Nordahl.

I Midten til venstre 2. Drengehold:

Bageste Rk. fra v.: Bent Eskildsen — Villy Klarskov — Curt Andersen — Leif Nielsen — Ib Jacobsen.

Mellemste Rk. fra v.: Per Petersen — Knud Eliassen — Vagn Mathiasen — Ib Andersen.

Forreste Rk. fra v.: Poul Timmerman — Palle Nielsen — Flemming Nielsen.

I Midten 3. Drengehold a.:

Bageste Rk. fra v.: Asker Thomsen — Harry Neubert — Bent Johansen — Poul Gramstrup — Niels Petersen.

Mellemste Rk. fra v.: Bent Nielsen — Erling Horstmann — John Egon Rasmussen.

Forreste Rk. fra v.: Henning Petersen — Per Langemark — Poul Dehn Jensen.

I Midten til højre 1. Juniorhold:

Bageste Rk. fra v.: Kanny Sambleben — Per Henriksen — Henning Jensen — Hans Westerberg — Aage Jensen.

Mellemste Rk. fra v.: Ib Mørch — Kjeld Nielsen — Arne Kjeldsen — Kurt Petersen.

Forreste Rk. fra v.: Eivind Larsen — Erik Erikson — Westy Nielsen.

Nederst til venstre 3. Drengehold b.:

Bageste Rk. fra v.: Geert Nielsen — Christian Maigaard — Jørgen Graversen — Leif Andersen — Bjarne Taarnberg.

Mellemste Rk. fra v.: Leif Hansen — John Lind Torben Laugesen — Henning Rasmussen.

Forreste Rk. fra v.: Sv. Aa. Jensen — Wentzel Rasmussen — Erik Almindso.

Nederst i Midten 4. Drengehold:

Bageste Rk. fra v.: Ib Andreasen — John Rasmussen — Bent Andersen — Egon Henriksen — Ib Rasmussen.

Mellemste Rk. fra v.: Poul Job — Bent Hansen Ole Hansen — Hugo Enevoldsen.

Forreste Rk. fra v.: Benny Möbius — Henning Sørensen — John Jensen.

Nederst til højre 3. Juniorhold a.:

Bageste Rk. fra v.: Leif Andersen — Jørgen Christensen — Max Laursen — Jørn Christensen — Flemming Olsen.

Mellemste Rk. fra v.: Poul Petersen — Jørgen Elander — Per Andersen — Erling Hansen.

Forreste Rk. fra v.: Mogens Jensen — Hans Lertz — Erik Sørensen.

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturligvis uden nogensomhelst Købetvang

CHR.V.
HANSEN

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

FREM Af en, der bare stod og saa paa det.

Jeg var nær ikke kommet til Landskamp mod Sverige forleden Søndag. Det var Haardheden af Johannes Pløgers Mave, det afgang af. Heldigvis holdt den. Jeg gaar nemlig aldrig til Fodboldkamp, hvis den ene Part ikke er „Frem“, eller „Frem“ ikke er repræsenteret. Jeg har det nemlig saadan, at jeg vil „holde med“. Jeg kan ikke tage de haardkogte Individuer, der kan staa og se paa det for Spillet Skyld, som de siger. — Jeg tror forresten, de lyver. Eller rettere, — jeg vil haabe det. Jeg vil aldeles ikke have, det „bedste Hold“ vinder, nej, jeg vil have, „Frem“ vinder, og en lykkelig Tilskikkelse har forhindret, at jeg nogensinde har set det modsatte. Det vil med andre Ord sige, jeg havde Heldet med mig i en utrolig Grad i den nys afsluttede Turnering. For den var vel nok men lad os ikke snakke mere om det. —

„Frem“ bliver 60 Aar. — — — Jeg har gjort de 30 med. Enghavevej 1916 eller deromkring, — den var Eventyret for alle smaa Vesterbrodrengene. Fra Bydelens massive Stenkolosser ragede Enghavevej en usandsynlig lang Arm ud i det uvisse, ud til Ingenmandsland, Kongens Eng-haves udstrakte Prærier. Og paa Vejen dertil var der store Oplevelser. Først kunde man kigge der store Oplevelser. Først kunde man kigge spændende end at se dem paa Gaden. Paa den modsatte Side kunde man ad en lang Tunnel naa ind til Statsbanernes Lokomotivstald og Værksteder, men det, der tiltrak mest, — udover en stram Duft fra Kødfoderfabriken, — var en lille Dør i et langt mørkt Plankeværk, en lille Dør, ikke meget forskellig fra dem, der jævnlige sidder et Hjerte paa. Den lignede man paa, og saa var man i Paradis. — Kort sagt: Man var i Boldklubben „Frem“. To Baner var der. Det var storslaaet. Hvem tænkte paa, at det engang skulde blive et indeklemmt Husmandsbrug, der maatte have ny Jord.

Den ene Bane laa i et lavere Niveau. Der var nemlig kommunal Isbane om Vinteren. Det var jo i de Tider, hvor man havde Vinter om Vinteren og Sommer om Sommeren. — — Saadan en Sommeraften for 30 Aar siden, hvor man syntes, at Verden var ung, — med en to Øres Iskage i Haanden og gratis Udsigt til Sofus Nielsen og Sofus Hansen. — Hvad kunde man forlange mere? — Det var vore Helte. Og der

skulde noget til at sætte sig fast i den offentlige Bevidsthed dengang. Pressen laa ikke paa Vagt paa Gulvmaatten for at erfare, om denne eller hin Spiller havde faaet en Neglerod, der muligvis vilde bevirke, at han næste Søndag var i mindre fin Form. Flere Blade havde en lille Rubrik, der hed: Kunst, Varieté og Sport —, hvor der daglig til allersidst var afsat en 10-15 Linier eller slet ingen. —

Landskampe fremtraadte endnu enspaltede under Overskriften som „Danmark vandt Landskampen mod Sverige i Gaar. Det blev 8—0“.

Man var ikke paa Fornavn med Spillerne. Der var Blade, der skrev: „Saa fik Hr. Nielsen Bolden i Nettet“. Men vi Drengene havde i hvert Fald Indtrykket af, at der var noget stort. — Jeg har altid været et beskedent lille Noksaft, men jeg husker engang, at jeg i en Klynge Drengene fremkom med følgende Bemærkning: „Der bor en hjemme i vaares Gaard, som der spiller i „Frem“.“ Alle vendte sig imod mig. — De fleste med Foragt. — De troede det ikke. Resten med Misundelse. — — Men det gjorde der faktisk. Selv Helte bor undertiden paa 2. Sal tv.

Jeg naaede aldrig at komme i „Frem“ selv. Jeg blev Skolekammerat med Vilhelm Skousen. Han var den eneste i Klassen, der stod „i Klub“. Saa meget større var vor Skuffelse, da vi i Realklassen under hans Førerskab tabte i en Skolepokalkamp mod en „fjerde Mellem“. Snart efter skiltes vi. Og en Dag læste jeg, at Vilhelm spillede paa 1. Hold trods fornævnte Forsmædelse. Og igen en anden Dag læser man i Avisen: „I en old boys Kamp i Gaar mellem K. B. og „Frem“ blev Resultatet det og det. Blandt Spillerne bemærkede man Vilhelm Skousen“ Ak, saa er man altsaa selv ved at blive gammel. Saa hænger man ude i „Parken“ om Søndagen. — Navne kommer og Navne gaar. — Selv Pauli maa give op en Dag og spille sin sidste Kamp, (hvad dog de fleste heldigvis gør mange Gange!). Men en Dag maa de selv op og være Tilskuere. Snart kommer Søbirk osse op paa Tallerkenrækken, mens vi glæder os over, at Walter, Kaj, Leo og Johannes kan endnu. Men ude i Valby spiller de smaa Drengene om Lagkage og rød Sodavand og tænker paa Idrætsparken. — Og en Dag kommer ens Søn og siger:

RANILDS TOBAK **ISTEDGADE 105**

Det kendte Hjørne i Frem's Farver

og saa har vi iøvrigt det største Udvalg i
Cigarer - Cerutter - Cigaretter og Tobak

Denne Maanedes Tilbud:

„Half and Half“

fineste Cigaretto-bak

„Jeg kunde godt tænke mig at være Medlem af „Frem“, og hans Mor siger, at saa skal vi have alt det Renteri — om han nu ogsaa kan klare det ved Siden af Skolen, Gaaen til Spil og Gaaen til Dans og jeg ved ikke hvad. Inderst inde har jeg ogsaa mine Tvivl, men siger mod min Overbevisning:

„Ja, hvorfor ikke?“

For vi Mænd bliver ved at være Dreng, og naar der dumper et Brevkort gennem Brevkassen: — Du bedes møde til Fodboldkamp mod Husum Boldklub paa Søndag Kl. 9. Mødested: Enghaveplads. Mød altid uanset Vejret. — Underskrevet af to mig ukendte Herrer, Knud Larsen eller Poul Petersen, — saa lægger jeg det varsomt ind paa Drengens Bord. — Det er ikke til mig, men man er med alligevel — paa en Maade!

Jonas.

Yngre Afdeling i

Jubilæumsaaret

Da Turneringen 1945—46 startede, var alle i yngre Afdeling besluttede paa, at der skulde gøres en Indsats for at give Klubben en Jubilæums-gave — i Form af gode Placeringer.

Der blev i Efteraaret arbejdet saa godt og energisk fra Starten, at Grunden til et godt Resultat blev lagt; dette gælder især Juniores og Dreng, og der var adskillige Turnerings-Søndage, hvor de ni Hold fra disse Afdelinger ikke tabte een Kamp.

Da vi gjorde Stillingen op efter Efteraarets Kampe, viste det sig ogsaa, at adskillige Hold kunde overvintre paa Førstepladsen og Resten i Nærheden, samt at kun Uheld kunde berøve os Lønnen for Arbejdet.

Det skal siges til vore Drenges Ros, med Dreng menes selvfølgelig alle fra yngre Afdeling, at de ikke hvilede paa Laurbærene, men gik op i Vinterens Arbejde i Gymnastiksal med Liv og Lyst. Dette Arbejde med Forbedring af Balance og Boldbehandling i Forbindelse med Gymnastikken kom til at danne Grundlag for Foraarstræningen, og Betydningen af det kunde ses straks ved vore første Kampe. Det er jo i Kamp oftest saaledes, at de, der er lidt foran Konkurrenterne med Hensyn til at kontrollere Bolden og deres Krop, vil vinde.

Vore Hold fortsatte Marchen mod det Maal, de havde sat sig, og Resultatet blev straalende. Som det vil ses af Billeder og Omtale andet Steds i Bladet, vandt vore fem Drengehold samt 1. og 3 a jun. deres Rækker. Det vil sige syv af elleve mulige Rækker blev vundet for Klubben, et glimrende Resultat, som tjener vore Dreng og deres Trænere til stor Ære.

Idet jeg haaber, at I alle vil fortsætte det gode Arbejde og det gode Kammeratskab i Tiden fremover, ønsker jeg alle Spillere og Trænere i yngre Afdeling hjerteligt til Lykke med 1945-46, og bringer jer hermed Bestyrelsens Tak for god Indsats.

henri olsen.

ENGELSK

DANSK

Som Spiller for „Huddersfield Town“ besøgte jeg fire Gange Danmark og syntes saa godt om Landet, at jeg straks slog til, da „Frem“ tilbød mig en Stilling som Træner for deres Hold, særlig da jeg vidste, at de danske Spillere holder af deres Fodbold og sikkert vilde vise sig ivrige efter at lære noget mere. — Jeg er ikke blevet skuffet. Selvom nogle af mine Idéer med Hensyn til Træning og Spillestil er i direkte Modsætning til tidligere Opfattelse, er de ved nærmere Eftertanke blevet fulgt. Naturligvis kan ingen vente Resultater med det samme, snarere vil det modsatte være Tilfældet, naar en saadan Omlægning skal tilegnes, men naar Spillerne faar vænnet sig til det, forventer jeg bedre Resultater. Det er ikke min Mening at skrive om Træning og Spilletaktik her, jeg vil blot sige, at jeg ønsker, at Spillerne vil bestræbe sig for en hurtigere Opfattelse i Spillet. Gennem den forløbne Sæson har denne Mangel kostet os mange Chancer, og overbejdet Forsvaret med meget extra Arbejde.

En af de Ting der imponerede mig mest ved min Ankomst, var Klubbens Organisation. Jeg vover at paastaa, at der ikke i England findes en Amatørklub, der er i Stand til at stille saa mange Hold paa Benene. Meget faa professionelle Klubber har fire Hold. — Flertallet af 1ste og 2den Divisionsklubberne har 3 Hold og 3die Divisions Klubberne kun 2 Hold. Aarsagerne hertil er selvfølgelig af økonomisk Art, men det vilde være godt for Ungdommen, og en hel Del godt Arbejde vilde blive gjort, hvis de professionelle Klubber søgte at knytte de mindre Amatørklubber i deres Distrikt til sig og støttede dem.

Jeg ved, at Danskerne har stor Respekt for engelsk Fodbold, men jeg er bange for, at dette Aars Besøg af engelske Hold har bragt Begejstringen til at dale hos mange; især hos de, der har set og hørt om engelsk Fodbolds Standard for Krigen, maa dette Aars Kampe have været en Skuffelse. R.A.F.-Holdet maaske undtaget. Jeg ønsker slet ikke at undskylde de engelske Hold eller berøve de danske Hold Glæden over Sejrene, men alle, som har overværet Englænderkampe før Krigen, vil være enige med mig i, at Spillet ikke var blot i Nærheden af det, der præsteredes dengang. Grundene hertil er daarlig Kondition som Følge af Mangel paa god og tilstrækkelig Mad, forandrede Levevilkaar, samt Mangelen af rationel Træning. Mange af de unge Spillere har i de sidste 6 Aar slet ikke haft Tid til at lære Spillet til Bunds og mangler fuldstændigt Kampuddannelsen paa Reserverholdene. R.A.F.-Holdet var den eneste Undtagelse; det bestod af ældre erfarne Spillere, som har lært Spillet som unge, og viste sig derfor som det bedste af de besøgende Hold.

Takket være mine mange gode Venner i Klubben er jeg nu akklimatiseret, og jeg haaber, nu mit Kendskab til Sproget er meget bedre, at være i Stand til at hjælpe Klubben og alle dens Spillere til en bedre sportslig Standard, og fremme deres Kendskab og Interesse for Spillet. Mit første Maal er, at faa indpodet mere „fighting spirit“ i Holdene og en Førkrigstids engelske „direkte mod Maal“ Metode for forwards. For Forsvarets Vedkommende skal det være et, „hertil og ikke længere“.

R. C. Mountford.

Seniores

Efter en forhaabentlig vel overstaaet Sommerferie er det nu snart Tid til at begynde Træningen til den forestaaende Efteraarssæson. Jeg vil allerede her byde vore nye Seniores, vore unge Spillere fra Ynglingeafdelingen i Fjor, hjertelig velkommen blandt deres ældre Klubkammerater, og jeg vil ønske for Jer, at den glade og lykkelige Tid I uden Tvivl har haft i Klubbens Ungdomsafdeling maa fortsætte. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at I hurtigt vil falde ind i det gode Kammeratskab, der altid har hersket i Seniorafdelingen, og at I vil gøre jert til, at dette Kammeratskab bevares og udbygges yderligere. Bliv ikke skuffet, dersom I ikke med det samme kommer paa det Hold, som I selv tror at være kvalificerede til, jeg kan forsikre Jer om, at Spilleudvalget altid er særligt vaagent overfor unge Spillere og følger dem med den største Interesse. Dersom I passer jeres Træning med Flid, retter Jer efter Trænerne, saa vil I være meget nærmere det Maal, I har sat Jer at naa som Fodboldspillere. Lad være med at gaa og tal Krogene, hvis der er noget, I ikke forstaaer, eller der er noget, I ikke er tilfreds med. Kom til Bestyrelsen eller Spilleudvalget eller Trænerne med det, vi er alle til at tale med. God Lyst til Arbejdet til Glæde og Gavn for jer alle og for Klubben.

Træningen begynder igen

Tirsdag den 23. Juli

Kl. 18.30 præ.

og fortsætter, indtil Turneringen begynder, med 3 Gange Træning om Ugen, hver Tirsdag, Onsdag og Torsdag Kl. 18,30 præ. samt Søndag Formiddag Kl. 10,—.

Træningen vil i Begyndelsen hovedsagelig bestaa af Konditionstræning og Sprintertræning samt Boldøvelser, og det er Mountfords Ønske, at alle er omklædte og færdige til Træning paa det fastsatte Tidspunkt, og at ingen kommer dryssende efter, og ingen heller gaar ud og træner for sig selv om Eftermiddagen. Boldene vil ikke blive udleveret uden efter Mountfords Ordre. De sædvanlige Træningskampe vil blive arrangeret, og for 1. Hold bliver der sikkert en Revanchekamp mod M.F.F. en Aften i August.

Vel mødt.

Visk.

Juniorafdelingen

Saa er det Slut med Turneringen 1945—46, og ser man tilbage paa de Resultater, vi har opnaaet, kan man kun sige, det har været et godt Aar for Juniorafdelingen. To Førstepladser, henholdsvis til 1. jun. og 3. jun. a, en Tredieplads til 3. jun. b og en Fjerdeplads til 2. jun., er et Resultat, vi godt kan være bekendt at møde frem med. Maaske var der Kampe, hvor vi burde have opnaaet bedre Resultater, end vi gjorde; men Fodbold er et Spil, hvor det ikke aldtid gaar, som man kunde ønske sig. Efter Kampene kunde man jo sagtens have vundet, hvis man havde gjort saadan og saadan og hvis centreforward havde scoret paa den oplagte Chance o. s. v., o. s. v., ja, med alle disse Forklaringer trøster man sig efter et Nederlag og gaar næste Gang ud for at gøre en bedre Indsats. 1. jun. blev jo Turneringens vinder, hvorimod det ikke lykkedes Holdet at vinde Pokalturneringen, hvor vi i Semifinalen blev slaet af K. B. med 1 Maal mod 0.

Hertil er at sige, at Holdet i denne Kamp leverede en meget sløj Indsats, hvor det, trods 80—85 pCt. af Spillet og talrige Chancer, ikke formaaede at score.

Mens vi nu er ved det kan det ikke skjules, at Holdet har skuffet en Del i Foraaret, og naar det alligevel lykkedes at vinde Turneringen, skyldes dette, dels den stærke Position, vi havde fra Efteraaaret og dels, at de andre Klubbers Hold var temmelig ringe. Holdets to tabte Kampe er begge tabt i Foraaret. Selvom det kneb, vandt vi altsaaa Rækken og jeg ønsker Holdet til Lykke med Mesterskabet.

I Klubbens nylig afsluttede Jubilæumsturering vandt vi i den indledende Kamp over „Lyn“ med 2 Maal mod 0, men tabte i Finalen til Malmö F. F. med 1 Maal mod 0, hvilket var fuldt retfærdigt, da Malmö var det bedste Hold og absolut fortjente Sejren.

2. jun. Hold blev Nr. 4, hvilket ogsaa er en pæn Placering mellem 9 deltagende Hold.

3. jun a vandt deres Række efter et spændende Opløb med H. I. K. Først i den sidste Kamp mod K. F. U. M., som iøvrigt var en Omkamp, (den første havde vi tabt med 2—4), lykkedes det Holdet at sikre sig Mesterskabet, ved en Sejr paa 13 Maal mod 0. Til Lykke med det, Gutter — det var et godt Stykke Arbejde, at

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

ALT TIL

AL SPORT

spille 20 Kampe og kun tabe 1. 3. jun. b, som spillede i samme Række som 3. jun. a, blev Nummer 3, hvilket er en meget fin Placering af et b-Hold. Af Holdets 20 Kampe har det kun tabt til 3. jun. a, men ikke til nogle af de andre Klubbers Hold.

MAAL						
1. jun.	S.	V.	U.	T.	P.	f. m. Nr.
	16	11	3	2	25	58—22 1
Topscorer: Henning Jensen. 17 Maal.						

MAAL						
2. jun.	S.	V.	U.	T.	P.	f. m. Nr.
	16	8	2	6	18	53—25 4
Topscorer: Jørgen Larsen. 17 Maal.						

MAAL						
3. jun. a	S.	V.	U.	T.	P.	f. m. Nr.
	20	17	2	1	36	77—12 1
Topscorer: Leif Andersen. 13 Maal.						

MAAL						
3. jun. b	S.	V.	U.	T.	P.	f. m. Nr.
	20	13	5	2	31	63—21 3

Topscorer: Henning Dihmer — Per Vanborg
12 Maal.

Mange af jer har nu naaet Aldersgrænsen og skal rykke op i Ynglingeafdelingen, og jeg vil her benytte Lejligheden til at sige jer Tak for den Tid, vi har haft sammen og haaber, at I, naar I tårner ud som Ynglinge, vil vise den samme gode Opførsel, den samme Flid ved Træningen og den samme gode Kampaand, som I har vist i Juniorafdelingen, saaledes at Trænerne i Ynglingeafdelingen vil blive glade for det Kulde, som rykker op. De mange gode Drengene, som fra Drengenaafdelingen nu rykker op i Juniorafdelingen, vil jeg byde hjertelig velkommen og haabe vi ved fælles Hjælp, kan naa de samme Resultater, som de Hold, I nu skal afløse, har opnaaet, samt at Samarbejdet maa blive til Glæde for jer selv og for Klubben.

P. M.

FODBOLD ALLEVEGNE FRA (IV)

Fodbolddiktator og -Teoretiker

Ifølge en Meddelelse fra Tyskland skal Professor Nerz, fhv. Rigstræner for Tysklands Landshold i Fodbold, have overlevet Krigen. Han var i Begyndelsen af 30'erne en stor Mand i tysk Fodbold og enevældig Hersker over de tyske Landsholdspillere. Han var Teoretiker om en Hals og troede, at Spillerne var Maskiner, som man kunde dirigere, hvor og naarsomhelst. Om hans Virksomhed som Træner gaar mange Historier, og jeg skal her „sakse“ lidt fra „Idrottsbladet“. Nerz var som sagt en stor Teoretiker. Han samlede altid Spillerne i en Træningslejr for de store Kampe, og der maatte de gennemgaa et teoretisk Kursus, som var det mest grundige, der kunde tænkes. Nerz stod foran en stor Tavle og ridsede forskellige Situationer op. Han beherskede alt, og Spillerne gjorde store Øjne, naar han diskede op med den ene mere indviklede Situation end den anden. Det var enkelt og nemt for Nerz, men for Eleverne var det meste uforstaaeligt. Men — det klarede efterhaanden, da Instruktionen var meget energisk!

Nerz lærte altsaa Spillerne alt, hvad de havde Brug for, og for en Sikkerheds Skyld prøvede han, om de havde opfattet hans Instruktion, og lod dem spille nogle Træningskampe, der gik straalende. Mindre godt gik det i selve de store Kampe. Spillet blev ikke, som Professoren havde tænkt sig. Der var noget, der halted, trods alle store Forberedelser.

I 1936, før de olympiske Lege, samlede Nerz som sædvanligt for store Begivenheder, Spillerne i en speciel Træningslejr, hvor Formen til de forestaaende store Kampe skulde dannes. Han sled med dem, holdt sine sædvanlige strategiske Forelæsninger, og gennemgik paa Tavlen alle mulige og umulige Situationer. Nerz prædikede og arbejdede som aldrig tidligere, og bad selv Spillerne komme frem med Situationer, som de saa i Fællesskab kunde løse. Saa kom den obligatoriske Træningskamp. Denne Gang vilde Nerz instruere Spillerne saa effektivt, at de aldrig skulde glemme den Lektion. Han klatrede derfor op paa Taget af en af Tribunerne, og bevæbnet med en stor Raaber dirigerede han derfra hele Spillet. Over hele Banen hørtes hans Stemme: „Lenz spil til Szepan! . . . Frits læg tilbage! . . . Schön — skyd!!!“ Det blev et sensationelt Resultat, og Spillet gik nøjagtigt efter hans Anvisninger. Bagefter var Nerz hæs, men meget lykkelig; nu kunde intet uforudset indtæffe, og Spillerne var instruerede om alle tænkelige Situationer.

Jeg ved ikke om De husker, hvordan det gik Tyskland i Fodbold ved de olympiske Lege? Da Tyskland spillede mod Norge, overværede Hitler personlig Kampen, man havde forklaret ham om Forberedelserne, og at det skulde blive en let Sag at klø Norge. Men — Norge bed fra sig og vandt 2—0!! . . . begge Maal scoret af Isaksen, et Navn, som sikkert har faaet Tyskerne til at se

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y — Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

Derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

rødt! Hitler forlod Stadion inden Kampen var forbi, og Nerz forlod Pladsen som Røgstræner kort efter!! Der var længe Stillehed om hans Navn, men da det dukkede op igen omkring 1940, var det atter under Artikler om teoretiske Fodboldproblemer, og nu varer det vel heller ikke saa længe, før vi atter ser hans Navn igen i de tyske Aviser, og atter under Artikler om Fodboldteori!

Visk.

Kan du skrive et Referat

Som De maaske husker, rettede jeg umiddelbart før Sæsonens Begyndelse en Opfordring til vore Dreng og Juniores om at skrive et Referat af en Fodboldkamp. Der er aabenbart ingen, der rigtig har turdet gaa i Lag med Opgaven, men jeg har nu modtaget ovenstaaende Referat af den sørgeligt berømte Malinois-Kamp, et Referat, der er skrevet af Anføreren for 3. Dreng b, Torben Laugesen. Torben, der iøvrigt er Redaktør af en Skoleavis, skriver jo helt fint, og Referatet er kortfattet og godt. Der forekommer ganske vist lidt Uklarhed ved Benævnelsen af Spillerne, f. Eks. „forward centrer til vingen“. Centre forward? Hvilken wing?, ligesom man maaske kunde have ønsket en mere udførlig Kritik af Spillerne.

Hvad der imidlertid er ganske udmærket, er Efterskriften „Hvad man lærte af Kampen“. Det er jo netop det afgørende, at Drengene lærer af Kampene, og ikke blot tager dem som god eller mindre god Fornøjelse, alt efter om 1. Hold vinder eller taber. Til de Punkter, der opstilles i Konklusionen, kan jeg give Torben fuldstændig Fet med 1, 4 og 5. Egentlig ogsaa med Punkt 2, idet jeg dog tror, at Søbirk er spilletræt og som Følge deraf ikke gaar ind for Sagen med den Alvor, som man kunde vente af en Spiller, der spiller paa Klubbens bedste Hold. Til Punkt 3 maa vi jo passe paa at være saglige, naar vi bedømmer to Spillere, af hvilke den ene er Klubkammerat, og personlig tror jeg, at Ove Jensen p. t. er en Strøg bedre end Egon. Endelig tror jeg ikke, at vore Spillere var udkørte paa Grund af *Tempoet*, snarere at de manglede Evnen til at stritte imod, naar det andet Hold har Tag om Spillet.

Jeg synes, at Torben er sluppet fint fra Opgaven, og det er vel ikke umuligt, at vi en anden Gang hører mere fra den Kant.

K. L.

»Frem« førte 3-0, men tabte 3-4.

Det var med bange Anelser, at jeg begav mig til Idrætsparken Torsdag den 27—6—46 for at se „Frem spille Jubilæumskamp mod det belgiske Hold „Malinois“.

For det første var jeg bange for at „Frem“s Spillere var ude af Træning, efter at have ligget stille med Kampe i den sidste Maaned; for det andet var jeg bange for, at det belgiske Hold skulde være altfor overlegent; man havde jo læst i Avisen, at der var ikke minder end 4 Landsholdsspillere paa Holdet, og at det nu 2 Aar i

Træk havde været Turneringsvindere, og naar man saa tænker tilbage paa „Frem“s sløje Indsats i dette Foraar, kunde det godt løbe een koldt ned ad Ryggen.

Kuldegysninger gik dog hurtigt over, da „Frem“ allerede 10 Min. ind i første Halvleg førte 2—0 og hurtigt overtog det meste af Spillet.

„HVER SIN HALVLEG“.

Holdene havde hver sin Halvleg.

„Frem“ tog sig af første Halvleg og „Malinois“ tog sig af de sidste 45 Min.

„Frem“ kom efter et Par Minuters Spil i Spidsen ved Kaj Christiansen, der med et haardt Skud sendte Bolden i Nettet. 5 Min. efter maatte den belgiske Maalmand atter hente Bolden ud af sit Bur, denne Gang var det en Bold fra John Hansen, der havde passeret den belgiske Maalvogter.

Spillet skiftede nu fra Maal til Maal, uden at der dog skete særlig nævneværdige Ting.

I det 20. Min. blev Egon Sørensen imidlertid sat paa en haard Prøve, idet der efter noget Klumpspil i det danske Straffesparkfelt blev sendt en meget haard og velplaceret Bold mod Maal, saa Egon med største Besvær maatte klare til Hjørne. 5 Min. efter maatte Egon Sørensen igen med hele sin Hurtighed klare et Skud fra den farlige belgiske Centreforward.

I anden Halvleg var det igen „Frem“, der aabnede Scoringen; det var John Hansen, der med Hovedet sendte en Bold i Nettet.

Da der var spillet 20 Min. af anden Halvleg, var det Egon Sørensens Tur til at prøve, hvordan det er at hente en Bold ud af Nettet, og det var den belgiske Forward, der var Skyld i det.

Da nu Belgierne havde prøvet, hvordan det er at score, faar de saadan en Smag for det, at Egon Sørensen 3 Min. efter maa kapitulere for et Skud fra den belgiske Innerwing. 3—2.

Belgierne er stadig maalsultne, og i det 25. Min. maa Egon Sørensen igen overgive sig for et Skud fra Forward. 3—3.

Et Heppekor ovre paa „den billige Langside“ sætter nu lidt Fart i „Frem“erne, og et Øjeblik efter drøner et Skud fra Erling Sørensen paa den ene Stander. I det 40. Min. faldt Afgørelsen; efter fint belgisk Angreb centrer Forward til Wing'en, der ikke er sen til at skyde. 4—3.

Og dermed var Afgørelsen truffen.

HVAD MAN LÆRTE AF KAMPEN:

at selv om man er bagefter — 0—3 — kan man godt vinde.

at Søbirk er blevet for langsom til Førsteholdet.

at Egon Sørensen igen er i Landsholdsform, og at han fortjener en Plads mod Norge.

at det er uheldigt, ikke at have spillet nogle Kampe i over en Maaned.

(Det kunde man se paa „Frem“s anden Halvleg, hvor de var helt udkørte).

at Fodbold er et lunefuldt Spil.

Torben Laugesen,

Borgm. Jensens Allé 9, Kbhvn. Ø.

Overvurderer man de fysiske Egen-skaber?

Fortsat fra Blad Nr. 4

Fysisk Overlegenhed er i Drengearene ensbetydende med Magt. Den stores Ord er Lov, ellers vanker der Knubs. Denne Respekt eller rettere Frygt, holder sig ogsaa paa Fodboldbanen, og man ser hurtigt paa Drengenes betuttede Miner, hvis der mellem Modstanderne befinder sig nogle velvoksne Klepperter, at de ikke

tror meget paa deres Chancer i den forestaaende Styrkeprøve. Disse store Drengene spiller næsten altid daarligere Fodbold end deres smaa Kammerater, sparker urent, er kluntede og langsomme, men alligevel er de i Stand til at dominere hele Kampen. De smaa tør ikke gaa paa, og er der endelig en lille modig en, der vover Forsøget, bliver han fejlet væk, og den store fortsætter med Bolden. Vi spillede for et Aars Tid siden med et 3. Drengehold paa en fremmed Bane, hvor Modstanderne havde en stor og kraftig Dreng med, som spillede Centrehalf. Saa længe han spillede der, nøjedes han med at sparke Bolden op til sine andre Kammerater, der dog hurtigt blev tacklet af vore, hvorefter de førte Bolden frem igen, og da der manglede 7—8 Minutter af Kampen, førte vi med 5—0, men nu blev den store sat frem som Centreforward, hvor han inden Kampens Ophør lavede 3 Maal, som alle blev scoret paa samme Maade. Han fik Bolden et Stykke ude paa Banen og gik øjeblikkelig direkte paa Maal. Da vore Spillere, i Stedet for at angribe, trak væk fra ham, havde han fri Bane ned til Maalet, hvor den stakkels Maalmand ingen Chance havde for at afværge Faren. At Modstanderne havde vundet Kampen, saafremt han havde spillet Centreforward hele Tiden, er aldeles givet, og det skønt vore Drengene paa de 10 Pladser var de andre overlegne i Kunnen. Anbringelse af en eller to Kraftkarle paa Holdet er næsten altid ensbetydende med Sejr, en Ting, som desværre er sat i Højsædet hos adskillige Drengetrænere. Paa et Hold med et Par „Sværvgætere“ foregaar Spillet altid paa den Maade, at Bolden, saa snart en af de smaa har den, omgaaende sparkes hen til en af de store, som saa sørger for Resten. Det siger sig selv, at dette ikke er udviklende for Drengenes Teknik og Fantasi, og det er da ogsaa en Politik, som hævner sig i det lange Løb. Fra Dreng til Senior er der kun 4 Aar, og de stores Overlegenhed mindskes mere og mere paa Junior- og Ynglingehold, og som Senior er det Teknikken, der skal være i Orden. Langt vigtigere end at vinde en Drengeturnering, er det da ogsaa, at Drengene lærer saa meget som muligt i deres Vækst igennem Rækkerne, saaledes at de som Seniorer, store eller smaa, er saa færdige som muligt.

Selvfølgelig skal en stor Dreng ikke holdes borte fra Holdene, men det skal en lille Senior heller ikke. Spillerne bør vælges efter Dygtighed — ikke efter Vægt. Vi har Eksempler nok paa det sidste — ogsaa i god Klasse Fodbold — at enkelte Klubber med Forkærlighed anvender store, stærke Spillere, som passer til paagældende Klubs Spillefacon. I god Kondition forsøger Holdet ved robuste Tacklinger og Spil paa Kroppen at slaa Modstanderne ud af Stilen, formentlig ud fra Devisen, at saa viser Chancerne sig nok. Et saadant Hold vil vel vinde Kampe, men aldrig en Turnering. I det lange Løb vil teknisk Dygtighed vinde over fysisk Overvægt —

heldigvis da —, for Opgaven maa jo dog være at gøre Spillet saa afvekslende og opfindsomt som muligt, saadan at det virker tiltrækkende paa saavel nye Udøvere som Publikum.

Selvfølgelig er Fysik gavnligt, men man maa ikke overdrive Værdien. Langt hellere end: „Han kan sagtens, han er saa lang“ eller „Han slaar ikke til, han er for lille“, tror jeg paa, at „Naar en Spiller er *dygtig nok*, er han ogsaa *stor nok*“.
K.L.

* * *

Boldklubben FREM

stiftet 17 Juli 1886.

Foreningens Adresse: Julius Andersensvej 3, SV
Telefon: Valby 1317.
Medlemstelefon. Valby 1331.
Kontortid 15—18 (Lørdag undtaget).

Bestyrelsen.

Formand: Underdirektør *B. Langvold*.
Næstformand: Driftsleder *V. Skousen*.
Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt. *Kurt Nielsen*.
Medlemmer: Værktøjsmester *A. Henrichsen*,
Værkfører *Pauli Jørgensen*.
Assistent *Henri Olsen*.
Inspektør *Georg Hansen*.
Bestyrelsens Sekretær: *L. Svane*.

Spilleudvalget.

Formand: *V. Skousen*.
Næstformand: *Pauli Jørgensen*.
Medlemmer: *Albert Olsen, Leif Knudsen, Helge Nielsen*.

Seniorafdelingen.

Træner: *R. C. Mountford, Knud Sørensen*.
Massør: *Aksel Rasmussen*.

Yngre Afdeling.

Inspektør: *Henri Olsen*.

Fodboldbanerne.

Inspektør og Materialforvalter: *A. Henrichsen*

Redaktion:

Ansvarshavende: *Emil Christensen*.
Bladudvalg: *Georg Hansen, V. Skousen, Henri Olsen, Knud Larsen*.

Afleveret til Postvæsenet d. 13. Juli 1946

Indehaver: Emil Christensen

Amagerbrogade 96 - Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
af alle Musikinstrumenter

Sig det med Blomster!

V. Lunghøj

Lyngbyvej 30

Telefon Ryvang 527